

Aleg. 43

Sprawozdanie

Wydziału krajowego o krajowej szkole gospodarstwa lasowego
za rok 1899/1900.

Wysoki Sejmie!

nie powtarzając szczegółów zawartych w sprawozdaniu Dyrekcyi o krajowej szkole gospodarstwa lasowego za ubiegły rok szkolny, które tu jako osobny aleg. dołączamy, Wydział krajowy uznaje za potrzebne wspomnieć tylko o kilku ważniejszych punktach z działalności szkoły, świadczących, że po myśli uwag wyrażonych przez kraj. komisję gospodarstwa krajowego wprowadzone zostały pewne ulepszenia, które w przyszłości pomysłnie oddziaływać mogą na dalszy rozwój tego zakładu. W pierwszym rzędzie rewir fundacyjnych lasów w Winnikach już w ciągu ubiegłego roku dostatecznie wyzyskany został jako obiekt demonstracyjny, na którym uczniowie kraj. szkoły gospodarstwa lasowego mieli sposobność odbywania ćwiczeń tak korzystnych dla rozszerzenia ich praktycznych wiadomości.

Za zezwoleniem Wydziału krajowego i w porozumieniu z zarządem lasów winnickich przeprowadzony został podział przestrzenny całego terenu i przerabianie głównych linii według planu sporządzonego przez grono profesorów szkoły lasowej. Ta przedwstępna czynność była konieczną do przeprowadzenia pomiarów i wygotowania wzorowego planu gospodarczego, jakim zajęci są uczniowie III. roku pod kierownictwem swych profesorów. W czerwcu zeszłego roku odbyła się dłuższa bo dwutygodniowa wycieczka do Winnik, w ciągu której dokonano pomiarów części lasu zwanego „Łysówką“ i przerobiono plan gospodarczy dla części „Zupań“. Poza tem w ciągu roku uczniowie odbyli jeszcze sześć pomniejszych wycieczek do lasów winnickich.

Również założoną została w zeszłym roku szkółka doświadczalna położona w pobliżu Maryówki. Część z dwuhektarowej przestrzeni zajętej pod szkółkę została już ogrodzona i pod uprawę przygotowana; na dalsze zaś rozszerzenie tej szkółki wstawił Wydział krajowy w preliminarzu szkoły na r. 1901 w Rubr. IV. poz. 19. kwotę 1000 K., zaś na założenie szkółek w Zubrzy i Brzuchowicach 300 K.

Zmieniony plan naukowy przedłożony Wys. Sejmowi w zeszłorocznem sprawozdaniu, zastosowany już został przy nauce szkolnej, gdyby jednak w ciągu czasu okazały się w nim potrzebne pewne pomniejsze zmiany, Wydział krajowy nie zaniecha wprowadzić tych ulepszeń.

Ilość uczniów pobierających naukę w krajowej szkole gospodarstwa lasowego w roku szkolnym 1899/900 zbliżała się do przeciętnej cyfry frekwencji z kilku lat ostatnich. Przytem jednakże podnieść należy ten szczegół, mniej korzystny dla szkoły, że napływ kandydatów z odpowiedniami kwalifikacyami naukowemi jest coraz słabszy. W myśl przepisów może być przyjętym do tej szkoły, kto ukończył 6 klas gimnazjalnych lub realnych, kandydaci zaś, którzy z dobrym postępem ukończyli 4 klasy, mogą być dopuszczeni do zdawania egzaminu wstępnego. Tymczasem kandydatów, którzyby odpowia-

dali pierwszemu warunkowi, wstępuje do szkoły bardzo niewielu, w roku szkolnym 1899/900 było zapisanych:

Na rok	z ukończoną klasą				Razem
	III.	IV.	V.	VI.	
I.	1	10	—	4	15
II.	1	3	1	2	7
III.	—	7	—	4	11
Ogółem	2	20	1	10	33

Jak widzimy zatem zaledwie 10 uczniów (30%) z pośród zapisanych do szkoły miało ukończoną 6-tą klasę i prawie wyłącznie byli to uczniowie pochodzący z poza Galicyi. Dla tej stosunkowo małej liczby uczniów program naukowy tego średniego zakładu jest bardziej przystosowany i dlatego zdołają oni z nauki odnieść większe korzyści, przyczem podnieść należy i tę ważną okoliczność, że ci uczniowie, wstępując do zakładu fachowego, czynią to już więcej z własnego postanowienia i z zamiłowania do obranego zawodu. Gdy tymczasem uczniowie drugiej kategorii a jest ich $\frac{2}{3}$ z ogółu uczniów, którzy na podstawie egzaminu wstępnego przyjęci zostali do szkoły, w znacznej liczbie wypadków dlatego tylko zgłaszają się do szkoły lasowej, ponieważ dla braku zdolności czy pilności, trudno im było kontynuować dalej naukę w szkołach średnich. Wyjątkowo tylko trafia się, że uczeń zdolny i pilny, ukończywszy z b. dobrym postępem 4 klasy, ze względów na postanowiony wybór zawodu, rzadziej już z zamiłowania, wstępuje do szkoły lasowej. Po zatem co raz liczniej zaczynają się zgłaszać kandydaci niemający ukończonych nawet 4 klas, ei jednakże w myśl obowiązujących przepisów nie mogą być przyjmowani do szkoły, chyba wyjątkowo, skoro oprócz świadectwa szkolnego mają ukończoną niższą szkołę lasową n. p. w Bolechowie i odbyli dłuższą praktykę leśną.

Uwzględniając zatem brak dostatecznego przygotowania uczniów, kraj. szkoła gospodarstwa lasowego znajduje się niejednokrotnie w dość trudnem położeniu, usiłując w ciągu trzechletniej nauki przerobić cały materiał zakreślony programem naukowym, tem bardziej gdy znaczną część czasu zużyć należy na naukę języków i przedmiotów pomocniczych. Różnica, jaka zachodzi między ogólnem uzdolnieniem uczniów a poziomem naukowym szkoły, występuje już w ciągu nauki samej, powodując trudności przy wykładaniu poszczególnych przedmiotów a niemniej uwidacznia się i przy egzaminach tak kursowych jako też i ogólnych, których wyniki pozostawiają dosyć do życzenia.

Ten ujemny stan rzeczy dałby się wprawdzie usunąć, a to: albo postanowieniem przyjmowania do szkoły uczniów naukowo więcej ukwalifikowanych, w takim razie jednak z góry trzeba być na to przygotowanym, że frekwencya spadnie do $\frac{1}{3}$ części obecnej liczby uczniów; albo też licząc się z tym napływem, jaki jest obecnie, dostosować do niego poziom naukowy szkoły, gdyż powiększenie lat nauki najmniej byłoby wskazanem w tym wypadku.

W każdym razie dalszy prawidłowy rozwój szkoły gospodarstwa lasowego zawisł w znacznej mierze od należytego unormowania tych stosunków; to też Wydział krajowy, gdyby zauważył w tym względzie nie przemijający tylko ale stale powtarzający się objaw, zastanowiłby się nad tem, jakie należałoby wnioski przedłożyć Wys. Sejmowi.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego o krajowej szkole gospodarstwa lasowego we Lwowie.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Marszałek krajowy:
St. Badeni.

Sprawozdawca:
Mieczysław Onyszkiewicz.
Członek Wydziału krajowego.

Sprawozdanie

Dyrekcji krajowej szkoły gospodarstwa lasowego we Lwowie,
za rok szkolny 1899/900.

Z uchwalonego przez Wysoki Sejm kredytu na szkółki doświadczalne do ćwiczeń z uczniami i do celów naukowych założono szkołkę w lesie Winnickim koło Maryówki w ten sposób, by ją można rozszerzyć zwolna do dwóch hektarów. — Starania o uzyskanie pozwolenia w Magistracie lwowskim na założenie szkółki na piaskach lotnych w Brzuchowicach są na ukończeniu tak, że w jesieni 1900 przygotowuje się glebę i ogrodzi miejsce wybrane,

Rewir Winniki obecnie, po założeniu szkółki stanowi całość skończoną do ćwiczeń praktycznych z hodowli, miernictwa i urzędzenia lasu. Teraz dopiero dały się połączyć co tygodniowe wycieczki naukowe w system, odpowiadający porządkowi czynności rewirowych najważniejszych, samoistnego gospodarza leśnego. — Uczniowie wykonują pod kierunkiem profesorów wszelkie roboty połączone: 1) z hodowlą lasu, od przygotowania gleby do sadzenia i pielęgnacji, 2) z miernictwem, od rektyfikacji instrumentów do pomiaru samoistnego i sporządzenia mapy 3) z urzędzeniem, od projektu podziału przestrzennego do szczegółowego opracowania planu gospodarstwa.

Szkola stara się iść torem wskazanym przez Wysoki Sejm i Komisję gospodarstwa krajowego, tj. dostarczać leśników obeznanych ze stosunkami krajowymi, a zarazem uzdolnionych praktycznie i teoretycznie do prowadzenia samoistnego gospodarstwa.

I. Grono nauczycielskie.

W gronie nauczycielskiem zaszły w tym roku nieznaczne tylko zmiany. Miejsce docenta Marceliego Białobrzeskiego zajął pan Franciszek Konarski, profesor gimnazjalny, — zaś do wykładów „Pomocy w nagłych wypadkach“ pozyskano Dra Kazimierza Zgórskiego.

Z końcem roku szkolnego stan osobowy był następujący:

A) Nauczyciele stali.

1. Dyrektor szkoły, a zarazem profesor Maryan Małaczyński wykładał: urządzenie gospodarstwa lasowego i zajmował się administracją zakładu.

2. profesor Zygmunt Demianowski: miernictwo, matematyka zastosowana, pomiar drzewa, szacowanie wartości lasu i statystyka leśna — łowiectwo i administracja lasu.

3. profesor adjunkt Bronisław Błocki: zoologia, botanika, fizjologia roślin, mineralogia, geologia i geografia.

4. profesor adjunkt Michał Janeczko: użytkowanie lasu, ochrona lasu, technologia drewna, rybactwo.

5. profesor adjunkt Stanisław Sokołowski: hodowla lasu, nauka o glebie, meteorologia, klimatologia, zabudowanie dzikich potoków, wstęp do nauki leśnictwa.

6. Jedna posada profesora fachowego nieobsadzona.

B) Docenci.

1. Franciszek Konarski: Język polski, niemiecki.
2. Kazimierz Bruchnalski: Matematyka.
3. Seweryn Widt: Zarys inżynierii, rysunki i konstrukcje.
4. Dr. Bronisław Radziszewski: Chemia.
5. Dr. Zdzisław Stanecki: Fizyka.
6. Dr. Stanisław Głabiński: Ekonomia społeczna.
7. Dr. Stefan Pawlik: Zarys gospodarstwa rolnego.
8. Dr. Wiktor Hamerski: Zasadnicze wiadomości z nauki prawa i administracji.
9. Dr. Kazimierz Zgórski: Pomoc w nagłych wypadkach.
10. Dr. Stanisław Niemczycki: Laboratorium chemiczne.

II. Nauki wykładane.

Zatwierdzony przez Wysoki Sejm w roku 1899 program wykładów i ćwiczeń wprowadzono w życie.

III. Środki naukowe.

Pomimo usunięcia pomniejszych niedogodności przez przemieszczenie sal wykładowych i biblioteki w r. 1898, rozszerzenie budynku szkolnego przez wybudowanie pierwszego piętra na murach starych jest konieczne. — Nie ma gdzie rozmieścić obfitych zbiorów naukowych, wskutek czego uczniowie niewiele z nich korzystają, a okazy niejednokrotnie wielkiej wartości marnieją. — Przy katalogowaniu zbiorów rozpoczętem w roku bieżącym, musiano wiele okazów zniszczonych usunąć. — Uzupełnianie dalsze zbiorów lub rozmieszczenie przeglądowe grupami dla braku miejsca niemożliwe. Brak sali rysunkowej daje się również uczuć dotkliwie — a wkrótce wobec uchwalonej przez Magistrat regulacji ulicy św. Marka trzeba będzie opróżnić domek, zamieszkiwany przez stróżów i przysposobić im nowe pomieszczenie. — Zresztą zakład, w którym nikt nie mieszka, może każdej chwili ponieść niepowetowane straty, jeśliby kiedy w nocy wtargnęli złodzieje.

Biblioteka zwiększyła się w tym roku o 1 mapę, 116 tomów, a 99 dzieł, częściowo zakupionych, częściowo pochodzących z darów — liczy tedy obecnie 3394 tomów a 3000 dzieł wraz z mapami, atlasami i rękopisami. — Prace około sporządzenia nowego inwentarza i katalogu przedmiotowego rozpoczęto. — Z literatury zawodowej wyszło w ostatnich czasach bardzo wiele dzieł cennych, których dla braku środków zakupić nie można. — Dotacza 600 K. rocznie jest stanowczo za szczupłą, trzeba ją podnieść do 1000 K. Pomimo, że w roku bieżącym z nadzwyczajnego kredytu oprawiono 173 tomów i 14 map. — jeszcze bardzo wiele cennych książek niszczy się przy używaniu z powodu braku oprawy. Z biblioteki wypożyczali książki profesorowie, docenci i uczniowie. Ogółem wydano do użytku 140 dzieł. Do czytelnai, z której dla braku miejsca korzystają tylko profesorowie i docenci, prenumerowano 23 najważniejszych czasopism fachowych, dla zapoznania się z nowymi prądami w leśnictwie, a mianowicie:

1. Aus dem Walde.
2. Botanisches Zentralblatt.
3. Forstwissenschaftliches Zentralblatt.
4. Centralblatt für das gesammte Forstwesen.
5. Oesterreichische Vierteljahresschrift für Forstwesen.
6. Allgemeine Fischereizeitung.
7. Allgemeine Forst — und Jagdzeitung.
8. Oesterreichische Forstzeitung.
9. Ogródnictwo.

10. Handelsblatt für Walderzeignisse.
11. Holzzeitung.
12. Tharander Jahrbuch.
13. Kosmos.
14. Łowiec.
15. Revue des eaux et forets.
16. Rolnik.
17. Land — und Forstwirtschaftliche Unterrichtszeitung.
18. Waidmannsheil.
19. Das Wetter.
20. Wszechświat.
21. Oesterreichische botanische Zeitschrift.
22. Zeitschrift für Forst — und Jagdwesen.
23. Schweizerische Zeitschrift für Forstwesen.

Bezpłatnie otrzymywała biblioteka :

a) z Akademii umiejętności w Krakowie, dzieła, sprawozdania i atlas geologiczny Galicyi.

b) z centralnej stacyi doświadczalnej w Mariabrunn, sprawozdania.

c) z Ministerjum rolnictwa wszystkie wydawnictwa statystyczne i dotyczące się szkolnictwa fachowego, tudzież dzieło jubileuszowe o historii ziemiaństwa w Austrii z ostatnich lat 50.

d) z Towarzystwa leśnego galicyjskiego: Sylwan.

e) ze szkoły rolniczej w Filipopolu w Bułgarii „Cadabo“.

f) z Towarzystwa ochrony zwierząt „Miesięcznik“.

g) od firmy Lechner z Wiednia, „Mittheilungen aus dem Gebiete der Photographie“.

Nadzór nad biblioteką i czytelnią spoczywa w rękach prof. adj. Sokołowskiego.

Nad zbiorami, ugrupowanymi według działów nauk, udzielanych w szkole, czuwają odnośni profesorowie, utrzymują je w porządku, uzupełniają okazami bądź osobiście na wycieczkach zebranych, bądź dokupowanymi z funduszków krajowych.

W roku szkolnym 1899/900 powiększono środki naukowe:

1) dla botaniki i zoologii: skompletowano zbiór preparatów mikroskopowych z dziedziny botaniki i owadów do demonstracyi z zoologii.

2) dla miernictwa: transporter kołowy mosiężny, 2 suwadełka logarytmiczne kołowe z papieru, 4 łaty niwelacyjne składane, 4 podziałki mosiężne.

3) dla fizyki: areopienometr, barometr naczynkowy Fortina, przybory do pracowni fotograficznej.

4) dla pomiaru drzewa: linijki mosiężne do obliczania przyrostów, pomysłu dra Małaczyńskiego.

5) dla hodowli lasu: aparat do kiełkowania Steinerja, lampa spirytusowa z palnikiem Bunsena.

6) dla technologii drewna: kolekcya deseczek impregnowanych „Carbolineum“.

7) dla ochrony lasu: przybory do preparowania owadów i motyli, torba do wycieczek etnologicznych, skrzynki na owady i motyle.

8) dla pomocy w nagłych wypadkach: skrzynka z modelami i bandażami.

9) dla urządzenia lasu: mapy katastralne gminy Winniki.

Do arboretum koło budynku szkolnego nie sprowadzono nowych okazów dla braku miejsca. — Uporządkowanie ogrodu jest na ukończeniu. Podawano, po oznaczeniu ponownem wątpliwych okazów, świeże napisy. — Okazy rozbijane poprzycinano, oczyszczono, uschnięte pousuwano. — Szkółkę doświadczalną w Winnikach założono. Przygotowano, ogrodzono drutem kolczastym, obsiano i zasadzono w tym roku tylko 2000 m², by nie przekroczyć kredytu na tel przyznanego. — Uczniowie ćwiczyli się przez cały rok z wyjątkiem zimy pod kierunkiem profesora hodowli lasu we wszystkich pracach z zakresu hodowli racjonalnej sadzonek.

Przy ćwiczeniach używano rozmaitych przyrządów, by słuchaczom pokazać ich dodatnie i ujemne strony, a równocześnie zapoznać z użyciem. — Oprócz gatunków drzew krajowych ponasiewano także wiele gatunków obcych, celem uzyskania materiału

do badań naukowych. — Wysadki pochodzą z ogrodu szkolnego we Lwowie. Miejsce na szkółkę obrano w ten sposób, że da się z czasem rozszerzyć do 20.000 m.²

Ogrodem szkolnym i szkółkami zajmuje się prof. adj. Sokołowski.

IV. Wycieczki naukowe i ćwiczenia praktyczne.

Wycieczki naukowe i ćwiczenia praktyczne odbywają się zawsze pod kierownictwem profesorów. — Z wycieczek składają uczniowie pisemne sprawozdania, które są przedmiotem dyskusji i krytyki na repetytoryach. Oprócz wycieczek środowych w lasy okoliczne starała się Dyrekcyja zapoznać uczniów z różnymi dzielnicami charakterystycznymi dla wegetacji leśnej w kraju. Ze względu na szczupłe fundusze rozdzielono także większe wycieczki na dwa lata i brano na nie zawsze razem uczniów kursów wyższych od III-go począwszy.

W ten sposób obeznaje się uczeń także praktycznie z fizyograficznymi stosunkami i potrzebami gospodarstwa leśnego w kraju.

W Bolechowie, Skolem, Wygodzie, Mizuniu, Krechowicach pokazano sposoby transportu drewna żłobami, wodą, drogami, kolejką — zwracano uwagę na mosty, ubezpieczenia brzegów, tartaki, — poznano sposoby wzorowej przeróbki mechanicznej i chemicznej.

Ćwiczenia główne pomiarowe i z urzędzenia lasu z uczniami IV-go i VI-go kursu skierowano do Winnik, zużywszy na ten cel zwyż dziesięć dni od 5-go do 18-go czerwca. Roboty miernicze tyczyły się „Łysówki“, części rewiru Winnickiego, w której w roku 1901 uczniowie ci sami sporządzą plan gospodarczy. — W ten sposób dopiero ćwiczenia z miernictwa i urzędzenia pchnięto na tory właściwe, zgodne z praktyką. W ten sposób jedynie potrafi słuchacz ocenić zależność od siebie i współdziałanie nauk na pozór z leśnictwem tylko luźnie związanych. — Leśnik bowiem najpierw mierzy i zbiera daty o rewirze, zanim przystępuje do wypracowania planu gospodarstwa. — Z tego też powodu przerobiono z uczniami VI-go kursu ponownie plan gospodarczy dla części lasów fundacyjnych zwanej „Żupań“, którą już w roku poprzednim urządzano — a przerobiono z tem większą korzyścią dla słuchaczy i rewiru, że Wydział krajowy zezwolił na ustalenie i przerebienie podziału przestrzennego wedle planu, uchwalonego przez grono profesorów.

Ogółem odbyto 20 wycieczek, jako to :

Październik 1899.

1. Wycieczka naukowa do Sądowej Wiszni i Jaworowa z uczniami II. i III. roku na dniu 18. i 19. października 1899 pod kierunkiem Dyr. Małaczyńskiego i prof. adj. Sokołowskiego.

2. Wycieczka naukowa do Skolego z uczniami III. roku na dniu 25. października 1899 pod kierunkiem prof. adj. Janeczki.

3. Wycieczka do Basiówki z uczniami I. roku na dniu 25. października 1899 pod kierunkiem prof. adj. Błockiego.

Listopad 1899.

4. Wycieczka naukowa uczniów I. roku do Lesienic na dniu 8-go listopada 1899 pod kierunkiem prof. adj. Błockiego.

Kwiecień 1900.

5. Wycieczka z uczniami II. roku do Winnik na dniu 28. kwietnia pod kierunkiem prof. adj. Sokołowskiego.

Maj 1900.

6. Wycieczka uczniów II. i III. roku do Bolechowa na dniu 2. maja 1900 pod kierunkiem Dyr. Małaczyńskiego i prof. adj. Janeczki i Sokołowskiego.

7. Wycieczka uczniów II. roku do Winnik na dniu 9-go maja pod kierunkiem prof. adj. Sokołowskiego.

8. Wycieczka z uczniami III. roku do Winnik na dniu 9. maja pod kierunkiem Dyr. Małaczyńskiego.

9. Wycieczka z uczniami I. roku do Brzuchowic i Hołoska na dniu 9-go maja pod kierunkiem prof. adj. Błockiego.

10. Wycieczka z uczniami III. roku do Winnik na dniu 23. maja pod kierunkiem Dyr. Małaczyńskiego.

11. Wycieczka uczniów II. roku do Brzuchowic i Hołoska na dniu 23. maja pod kierunkiem prof. adj. Janeczki i Sokołowskiego.

12. Wycieczka uczniów I. roku do Zubrzy i Sichowa na dniu 23. maja pod kierunkiem prof. adj. Błockiego.

13. Wycieczka uczniów II. i III. roku do Winnik na dniu 30-go maja pod kierunkiem prof. Demianowskiego i prof. adj. Janeczki.

14. Wycieczka uczniów I. roku do Basiówki na dniu 30. maja pod kierunkiem prof. adj. Błockiego.

Czerwiec 1900.

15. Wycieczka uczniów I. roku do Brzuchowic na dniu 6-go czerwca pod kierunkiem prof. adj. Błockiego i Sokołowskiego.

16. Wycieczka uczniów I. roku do Janowa na dniu 13. czerwca pod kierunkiem prof. adj. Błockiego.

17. Ćwiczenia z urzędzenia lasu w Winnikach z uczniami III-go roku od dnia 5. do 16. czerwca pod kierunkiem Dyr. Małaczyńskiego.

18. Ćwiczenia z miernictwa w Winnikach z uczniami II. roku od 5. do 18. czerwca pod kierunkiem prof. Demianowskiego.

19. Wycieczka uczniów I. roku do Winnik i Lesiniec na dniu 27. czerwca pod kierunkiem prof. adj. Błockiego.

Lipiec 1900.

20. Wycieczka uczniów II. i III. roku do Wygody, Mizunia, Krechowic i Suchodołu w dniach 2, 3, i 4. lipca 1900 pod kierunkiem Dyr. Małaczyńskiego i prof. adj. Janeczki i Sokołowskiego.

Praktykę wakacyjną sześciotygodniową, planem nauki przepisaną po IV. kursie, rozpoczęli uczniowie 1. sierpnia w majątkach leśnych wzorowo gospodarowanych, obranych przez Dyrekcyę. Niezamożnym słuchaczom udzielił Wydział krajowy zasiłków w łącznej kwocie 720 koron.

Uczniów poprzeczano, jak następuje:

a) do lasów państwowych: 1) w Młodiatynie Mieczysława Czernego, 2) w Mizuniu i Dobromilu Władysława Stroczyńskiego,

b) do lasów prywatnych: 1) w Berbekach Jana Filewicza, 2) w Tołszczowie Kazimierza Bielańskiego, 3) w Radochońcach Kazimierza Woronieckiego, 4) w Sydzyńce Karola Medweckiego, 5) w Bukowiniec Stanisława Jaszczurowskiego.

Uczniowie, ukończywszy praktykę 15. września, mieli dość czasu na opracowanie sprawozdań przed rozpoczęciem wykładów i przedłożyli je w terminie wraz z dziennikami i mapami przeglądowymi rewirów.

Sprawozdania oceniono i skrytykowano najpierw na konferencji nauczycielskiej, następnie przedyskutowano na repetytoryach, wytykając błędy i pouczając zarazem, coby w rewirze, gdzie uczeń odbywał praktykę, dało się jeszcze zmienić na lepsze.

V. Uczniowie. — Egzaminy.

W roku szkolnym 1899 i 1900 przyjęto na kurs 1-szy uczniów piętnastu jako to:

a) bez egzaminu wstępnego: Eugeniusza Pacynę, Stanisława Przemyckiego, Aleksandra Utrysko,

b) po złożeniu egzaminu wstępnego: Stanisława Bąkowskiego, Mikołaja Dutkiewicza, Bronisława Galińskiego, Henryka Kiedrzyńskiego, Zdzisława Konopkę, Franciszka Rożyńskiego, Stanisława Tarnawskiego, Zygmunta Towarnickiego, Waleryana Włodkowskiego,

c) jako repetentów: Wiktora Niewolkiewicza, Alfonsa Seję i Ludwika Wasilewskiego,

na kurs III. 6 uczniów: Mieczysława Czernego, Jana Filewicza, Stanisława Jaszczurowskiego, Karola Medweckiego, Władysława Stroczyńskiego, Kazimierza Woronieckiego,

na kurs IV. jako repetenta: Kazimierza Bielańskiego,

na kurs V. 11-tu uczniów: Adama Dunajewskiego, Jana Fijałkowskiego, Józefa Gabrysia, Stanisława Łopackiego, Włodzimierza Muszyńskiego, Mieczysława Michalika, Józefa Pawłyka, Jana Popiela, Jana Rosińskiego, Stefana Ryłskiego, Adama Zosła.

Na początku roku szkolnego zapisało się było 33 uczniów. Z tych jeden Edmund Krajewski nie zgłosił się wcale. Natomiast na kurs IV. zgłosił się dawniejszy uczeń Kazimierz Bielański, po przebyciu dłuższej kuracji.

Wykaz imienny uczniów ze wszystkich kursów z rodowodami załącza się pod 1.

Z uwagi na stanowiska społeczne rodziców, rozdziela się powyższa frekwencja następująco:

1) 12 synów ofycjalistów prywatnych,

2) 7 synów urzędników i sług tak państwowych jak krajowych,

3) 4 synów rolników,

4) 10 synów różnych zawodów.

W ciągu roku szkolnego stan powyższy uległ zmianom jako to:

a) na I. kursie nie otrzymawszy promocyi, opuścili zakład: Stanisław Bąkowski, Mikołaj Dutkiewicz, Henryk Kiedrzyński, Eugeniusz Pacyna,

b) z I. kursu bez egzaminu ustąpili: Zygmunt Towarnicki, Aleksander Utrysko, Zygmunt Wasilewski,

c) z II. kursu bez siadania do egzaminu wystąpił: Stanisław Przemycki,

d) na początku kursu IV. umarł: Adam Dunajewski.

Ostatecznie przy końcu roku szkolnego liczoneo:

na II. kursie	.	.	.	7
na IV. kursie	.	.	.	7
na VI. kursie	.	.	.	10

Razem 24 uczniów.

Wynik egzaminów kursowych przy końcu półroczna letniego był następujący:

Na kursie II.

Przeszło na kurs III. 3 — otrzymało i zdało poprawki 4 — ukończyło kurs II. łącznie 7.

Na kursie IV.

Przeszło na kurs V. 5 — otrzymało i zdało poprawki 2 — ukończyło kurs IV. łącznie 7.

Na kursie VI.

Otrzymało przejście 8, zdał poprawkę 1, nie zdawało poprawek 2 — ukończyło kurs VI. łącznie 9.

Egzamina ogólne, które zastępują egzamin dojrzałości, odbywały się w roku szkolnym 1899 i 1900 w obu terminach.

W lutym dnia 15-go i 17-go nie zdał egzaminu po raz drugi Jan Dąbrowski.

W lipcu w czasie od 23-go do 26-go, przystąpiło do egzaminu ogólnego ośmiu uczniów, którzy ukończyli kurs VI., z dawniejszych po raz trzeci Jan Dąbrowski, po raz pierwszy Tadeusz Piotrowski, — łącznie 10.

Postęp bardzo dobry otrzymał: Jan Rosiński.

Postęp dobry: Włodzimierz Murzyński, Józef Pawłyk, Stefan Ryłski.

Postęp dostateczny: Jan Dąbrowski, Jan Fijałkowski, Józef Gabryś, Tadeusz Piotrowski.

Postęp niedostateczny: otrzymał 1 uczeń.

Do egzaminu ogólnego delegował Wydział krajowy p. Antoniego Romańskiego, zarządzając lasów fund. w Winnikach.

Jako komisarz rządowy funkcjonował c. k. inspektor krajowy leśny, radca, Antoni Góralczyk.

VI. Kronika.

Szkołę zwiedzali kilkakrotnie JE. Marszałek krajowy Stanisław hr. Badeni, członek Wydziału krajowego JWny Mieczysław Onyszkiewicz, JWny Stanisław hr. Stadnicki, Radca dworu, JWny Władysław Struszkiewicz, Radca Wydziału krajowego, Wny Dr. Ignacy Szyszyłowicz.

Szczegółowe zestawienie prac dokonanych przez grono nauczycielskie:

1) Słownictwo fachowe dla użytku szkoły. — Prace nad słownictwem leśnym dla ogólnego użytku rozpoczęte.

I. Dyrektor Maryan Małaczyński

1. Nadzór nad gospodarstwem leśnym w dobrach fundacyi Marynowskiego „Kłodzianko“, na zlecenie Wydziału krajowego.

2. W Sylwaniu ocena książki Stanisława Kozickiego i Jana Lutosławskiego: Przewodnik po ważniejszych zakładach rolniczo-naukowych. Warszawa 1900.

II. Prof. Zygmunt Demianowski:

Skrypta z miernictwa rozpoczęte.

III. Prof. adj. Stanisław Sokołowski:

1. Katalog przedmiotowy biblioteki szkolnej rozpoczęty.

2. Nadzór nad arboretum i szkółkami doświadczalnemi.

3. Drukował w „Sylwaniu“:

„Z końcem zimy“.

„Przyczynek do słownictwa zawodowego“.

O miejscu pobytu i zajęciu dawniejszych uczniów Dyrekcyja nie posiada dat żadnych. Abiturycenci mimo wezwania nie podają wiadomości o sobie i zgłaszają się tylko wówczas, gdy w inny sposób nie mogą dostać porady.

Lwów, dnia 15. listopada 1900 r.

